Modelowanie i Analiza Systemów informacyjnych (MAS) Egzamin

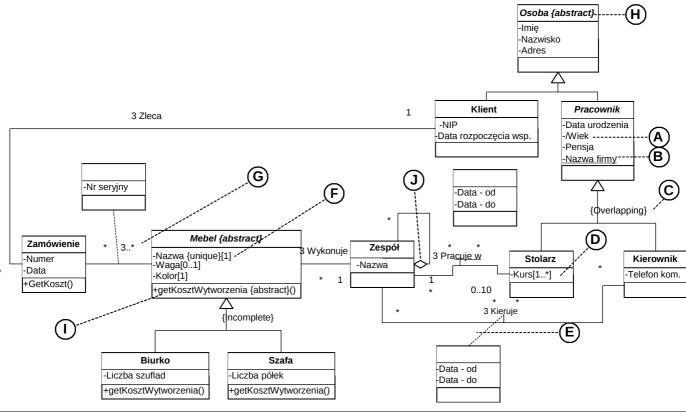
Imię	Nazwisko	Nr indeksu	Grupa
TROLOLO	P W N A G E	U M A D ?	O R L Y

Zestaw B

1.	Pytania testowe. Proszę zaznaczyć prawdziwe twierdzenia (litera T) lub nieprawdziwe (litera N) stawiając odpowiednią literę przy kwadracie. Prawidłowa odpowiedź oznacza +1 pkt., błędna -1 pkt, brak odpowiedzi 0 pkt (całość: min. 0 pkt., maks 20 pkt.).
	□ W modelu relacyjnym, w przypadku kolumny typu INT, wartość null oznacza 0. N
	□ W klasie ObjectPlus, kontener służący do przechowywania wszystkich ekstensji, może być łatwo zaimplementowany przy użyciu klasy Vector. T
	Technologia zwana refleksją (ang. <i>Reflection</i>) może posłużyć do odczytania budowy/struktury klasy. N
	Przy implementacji ograniczenia {XOR} warto użyć jednej z wersji metody contains() znajdującej się w klasie pojemnikowej. T
	☐ Metoda implementująca ograniczenie {subset} powinna uwzględniać nazwę roli asocjacji. T
	 Korzystanie z deklaratywnego podejścia do tworzenia GUI wymaga dużego zaangażowania ze strony programisty.
	□ W popularnych językach programowania (np. Java) ograniczenia nie występują bezpośrednio. T
	Ograniczenie {bag} dla asocjacji oznacza, że powiązania pomiędzy tymi samymi obiektami są uporządkowane. N
	Implementacja atrybutu złożonego może polegać na zdefiniowaniu nowego typu. T
	Zjawisko określane jako niezgodność impedancji jest związane ze słabą wydajnością relacyjnych baz danych. N
	Plik mapujący wykorzystywany w technologii Hibernate zawiera m. in. informacje dotyczące asocjacji mapowanej klasy. T
	Asocjację n-arną implementujemy wykorzystując klasę pośredniczącą. T
	□ Implementacja agregacji w modelu relacyjnym jest dokładnie taka sama jak asocjacji. T
	\square Jednym ze sposobów kształtowania wysokiej użyteczności jest obserwacja sposobu pracy użytkowników. \mathbf{T}
	Agregacja z modelu obiektowego, jest implementowana w modelu relacyjnym jako dwie tabele pośredniczące i 4 klucze obce. N
	☐ Mechanizm serializacji języka Java, ułatwia uzyskanie trwałości ekstensji. T
	Głównym powodem implementacji asocjacji za pomocą identyfikatorów (zamiast referencji) jest chęć uniezależnienia obiektów od siebie (z punktu widzenia JVM). T
	□ W przypadku implementacji ekstensji klasy w ramach klasy zewnętrznej, odpowiedni kontener musi być oznaczony słowem static. T
	Dobre GUI, w celu pokazania wykluczających się opcji wykorzystuje "radio buttons". T
	Niektóre nowe wersje aplikacji nie koncentrują się na dodawaniu nowych funkcji, ale na ułatwieniu dostępu do już istniejących. T

Źródło: http://pjwstk.mykhi.org/6sem/MAS/MAS e 2011 grB odp.pdf

2. Dla podanego poniżej diagramu analitycznego proszę nazwać elementy oznaczone literami od ${\bf A}$ do ${\bf J}$ oraz krótko opisać sposoby ich implementacji (maks. 30 pkt.):

A	Atrybut wyliczalny.	F	Atrybut unikalny.
	Dostęp do niego odbywa w oparciu o metodysettery i gettery. Specjalne traktowanie atrybutu zaimplementowane jest w ciele metody.		W konstruktorze Meble sprawdzamy czy w jej ekstensji jest juz obiekt z daną nazwą. Dobrze stosować HashMap, gdyż szybko przeszukuje po kluczach unikalnych.
В	Atrybut klasowy.	G	Liczności:
	public static String getNazwa_firmy()		Jak wiele -> to np. ArrayList, jak 1 -> to referencja do jednego obiektu, jak więcej niż jeden ArrayList w konstruktorze, to musimy zapewniż, że przynajmniej 3 obiekty będą w liście
С	Dziedziczenie typu overlapping.	Н	Klasa abstrakcyjna.
	Sposoby obejścia: zastąpienie całej hierarchii dziedziczenia jedną klasą wykorzystanie agregacji lub kompozycji		Nie ma bezpośrednich wystąpień obiektów.
	wykorzystanie agregacji lab kompozycji		class abstract Osobat j
D	Atrybut powtarzalny.	I	Metoda abstrakcyjna
	Wiele wartości dla takiego atrybutu przechowujemy w jakimś kontenerze lub zwykłej tablicy. Rodzaj wybieranego kontenera może zależeć od sposobu pracy z takim		Nie zawiera ciała metody w klasie abstakcyjnej tylko w klasie konkretnej. public abstract double
	atrybutem, np. czy częściej dodajemy elementy, czy może raczej odczytujemy.		getKosztWytworzenia();
E	Asocjacja z atrybutem.	J	Agregacja.
	Zamieniamy na asocjację z klasą pośredniczącą. Wadą takiego podejścia jest utrudniony dostęp do obiektów docelowych. Można zaimplementować metody pomocnicze, które po wywołaniu z klasy pośredniczącej zwrócą nam obiekt docelowy.		Agregacje implementujemy dokładnie tak samo jak klasyczne asocjacje